ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 24. mája 2007 *

Vo veci C-45/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko) z 2. februára 2005 a doručený Súdnemu dvoru 4. februára 2005, ktorý súvisí s konaním:

Maatschap Schonewille-Prins

proti

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (spravodajca) a L. Bay Larsen,

* Jazyk konania: holandčina.

generálny advokát: P. Léger,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. apríla 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Maatschap Schonewille-Prins, v zastúpení: E. Buys, riaditeľ Denkavit Nederland BV,

— holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a M. de Grave, splnomocnení zástupcovia,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: T. van Rijn, F. Erlbacher a M. van Heezik, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 13. júla 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Rady (ES) č. 1254/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a teľacím

mäsom (Ú. v. ES L 160, s. 21; Mim. vyd. 03/025, s. 339) a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 zo 17. júla 2000, ktorým sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka, o označovaní hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 820/97 (Ú. v. ES L 204, s. 1; Mim. vyd. 03/030, s. 248), ako aj nariadenia Komisie (EHS) č. 3887/92 z 23. decembra 1992 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného systému riadenia a kontroly pre určité programy pomoci Spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 391, s. 36) a nariadenia Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92 (Ú. v. ES L 327, s. 11; Mim. vyd. 03/034, s. 308). Pokiaľ ide o nariadenie č. 1254/99, uvedený návrh sa týka tiež platnosti jeho článku 21.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi poľnohospodárskym podnikom špecializovaným na chov hovädzieho dobytka Maatschap Schonewille-Prins (ďalej len „Schonewille“) a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (ministerstvo pre poľnohospodárstvo, prírodu a kvalitu potravín, ďalej len „ministerstvo“) vo veci zamietnutia zo strany ministerstva poskytnutia porážkových prémií za hovädzí dobytok, o ktoré predtým tento poľnohospodársky podnik požiadal.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Podľa článku 11 nariadenia č. 1254/1999 producent, ktorý na svojom hospodárstve chová hovädzí dobytok, môže po predložení žiadosti získať nárok na prémiu za zabitie [porážkovú prémiu — *neoficiálny preklad*]. Poskytuje sa do hraničného počtu za príslušný štát, ktorý sa určí po zabití zvierat, za ktoré na ňu vzniká nárok, alebo po ich vývoze do tretej krajiny.

4 V tejto súvislosti článok 21 uvedeného nariadenia upresňuje:

„Ak má podľa tejto kapitoly vzniknúť za určité zviera nárok na náhradu, je potrebné ho identifikovať a zaregistrovať podľa nariadenia (ES) č. 820/97.“

5 Odôvodnenie č. 18 nariadenia č. 1254/1999 stanovuje:

„Náhrady by mali byť podmienené tým, že chovatelia dotknutých zvierat dodržiavajú príslušné pravidlá spoločenstva pre identifikáciu a registráciu hovädzieho dobytka; …“

6 Nariadenie Rady (ES) č. 820/97 z 21. apríla 1997 o vytvorení systému identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka a označovaní hovädzieho a teľacieho mäsa a výrobkov z hovädzieho a teľacieho mäsa [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 117, s. 1) bolo s účinnosťou od 1. septembra 2000 zrušené nariadením č. 1760/2000.

7 Odôvodnenia č. 4 až 7 nariadenia č. 1760/2000 stanovujú:

„Po nestabilite trhu s hovädzím mäsom a výrobkami z hovädzieho mäsa, ktorá bola spôsobená kritickou situáciou bovínnej spongiformnej encefalopatie, zlepšenie transparentnosti podmienok výroby a predaja výrobkov, ktorých sa to týka, zvlášť pokiaľ

ide o zistiteľnosť ich pôvodu, znamenali pozitívny vplyv na spotrebu hovädzieho mäsa. Aby sa udržala a posilnila dôvera spotrebiteľov v hovädzie mäso a aby neboli uvádzaní do omylu, je potrebné vyvinúť rámec, v ktorom sa sprístupnia informácie spotrebiteľom dostatočným a jasným označením výrobku.

S týmto cieľom je nevyhnutné vytvoriť na jednej strane účinný systém pre označovanie a registráciu hovädzieho dobytka vo fáze výroby…

Na základe záruk, ktoré poskytuje toto zlepšenie, sa tiež dosiahnu určité požiadavky verejného záujmu, zvlášť pokiaľ ide o ochranu zdravia ľudí a zvierat.

Výsledkom bude, že dôvera spotrebiteľa v kvalitu hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa sa zlepší, zachová sa vyššia úroveň ochrany zdravia verejnosti a posilní sa trvalá stabilita trhu s hovädzím mäsom.“

8 Článok 7 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Okrem prepravcov, každý majiteľ zvierat:

— vedie aktuálny register,

— akonáhle bude počítačová databáza funkčná v plnom rozsahu, oznamuje príslušnému orgánu všetky pohyby do podniku a z podniku a všetky narodenia a úmrtia, spolu s dátumami týchto udalostí, v lehote stanovenej členským štátom od troch do siedmich dní od výskytu udalosti. Avšak, na žiadosť členského štátu a v súlade s postupom uvedeným v článku 23 ods. 2, môže Komisia stanoviť okolnosti, za ktorých môžu členské štáty predĺžiť maximálnu lehotu a stanoviť osobitné pravidlá, ktoré sa uplatňujú na pohyb hovädzieho dobytka, keď sa vypúšťa na letnú pastvu v rozdielnych horských oblastiach.“

9 Článok 22 ods. 1 toho istého nariadenia stanovuje:

„Členské štáty prijmú všetky potrebné opatrenia pre zaistenie súladu s ustanoveniami tohto nariadenia. …

Akékoľvek sankcie uložené členským štátom na majiteľa majú byť primerané závažnosti porušenia. …“

10 Článok 11 ods. 1 nariadenia č. 3887/92 stanovuje:

„Sankcie uvedené v tomto nariadení sa uplatňujú bez toho, aby tým boli dotknuté dodatočné sankcie stanovené na vnútroštátnej úrovni.“ [*neoficiálny preklad*]

11 Nariadenie č. 3887/92 bolo s účinnosťou od 1. januára 2002 zrušené nariadením č. 2419/2001.

12 Článok 44 nariadenia č. 2419/2001 stanovuje:

„1. Zníženia a vylúčenia stanovené v tejto hlave sa neuplatňujú tam, kde farmár predložil fakticky správne informácie alebo tam, kde preukázal inak, že nie je vinný.

2. Zníženia a vylúčenia stanovené v tejto hlave sa neuplatňujú ohľadom tých častí žiadostí o pomoc, v ktorých farmár informuje príslušný orgán písomne, že žiadosť o pomoc je nesprávna alebo sa stala nesprávnou, odkedy bola podaná za predpokladu, že farmár nebol informovaný o zámere príslušného orgánu uskutočniť kontrolu na mieste a že orgán ešte neinformoval farmára o akejkoľvek nepresnosti v žiadosti.

Informácie dané farmárom, ako je uvedené v prvom pododseku [Informácie predložené farmárom podľa odseku 1 — *neoficiálny preklad*], majú taký účinok, že žiadosť o pomoc je upravená na skutočnú situáciu."

13 Článok 45 toho istého nariadenia stanovuje:

„1. Ohľadom nárokovaných kusov hovädzieho dobytka, článok 44 sa uplatňuje od času, keď je žiadosť o pomoc podaná, pre chyby a opomenutia vo vzťahu k vstupom do počítačovej databázy.

2. Ohľadom nenárokovaných kusov hovädzieho dobytka, zníženia a vylúčenia stanovené v článku 39 sa uplatňujú, ak farmár komunikuje zmeny a doplnky a opravy

zápisov v počítačovej databáze príslušnému orgánu za predpokladu, že farmár nebol informovaný o zámere príslušného orgánu uskutočniť kontrolu na mieste.“

14 Článok 47 ods. 2 nariadenia č. 2419/2001 stanovuje:

„Podľa článku 6 nariadenia Rady (ES) č. 2988/95, zníženia a vylúčenia na základe tohto nariadenia sú bez toho, aby boli dotknuté dodatočné sankcie podľa akýchkoľvek iných ustanovení na základe práva spoločenstva alebo národného práva.“

Vnútroštátna právna úprava

15 Holandské nariadenie Úradu pre dobytok a mäso z roku 1998 o identifikácii a registrácii hovädzieho dobytka (Verordening identificatie en registratie runderen 1998 van het Productschap Vee en Vlees, ďalej len „nariadenie PVV“) uvádza nasledujúce:

„*Článok 12*

1. Chovateľ, s výnimkou prepravcu, je povinný presne a podrobne zaznamenávať do registra údaje uvedené v článku 4 ods. 3 a článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia č. 820/97.

…

Článok 13

1. Chovateľ, s výnimkou prepravcu, je povinný oznámiť orgánu do troch pracovných dní údaje uvedené v článku 12 ods. 1 tohto nariadenia…“

16 Nárok na porážkovú prémiu upravuje nariadenie o prémiách Spoločenstva za zvieratá (Regeling dierlijke EG-premies, Stcrt. 1996, č. 80, ďalej len „Regeling“).

17 Článok 2.3 ods. 2 Regeling stanovuje:

„Porážka alebo vývoz do tretej krajiny hovädzieho dobytka staršieho ako 8 mesiacov v čase porážky alebo vývozu do tretej krajiny podľa údajov registra identifikácie a evidencie zakladá nárok na prémiu poskytovanú producentom na ich žiadosť v súlade s ustanoveniami tohto Regeling a nariadení č. 1254/1999 a č. 2342/1999.“

18 Článok 2.4b ods. 2 uvedeného Regeling upresňuje:

„Žiadosti o porážkovú prémiu za hovädzí dobytok z bitúnkov v Holandsku sa podávajú oznámením dotknutého bitúnku do registra identifikácie a evidencie v súlade s ustanoveniami nariadenia PVV.“

19 Článok 4.9 Regeling stanovuje:

„1. Žiadna prémia sa neposkytne za hovädzí dobytok, v ktorého prípade producent do dvadsaťpäť dní nedosiahol súlad s ustanoveniami, ktoré sa voči nemu uplatnia na základe nariadenia PVV a ktoré sa týkajú oznámenia do registra identifikácie a evidencie dátumu narodenia, dátumu pohybu do a z jeho podniku, alebo dátumu porážky alebo vývozu do tretej krajiny, pokiaľ predmetná oznamovacia povinnosť vznikla 1. januára 2000 alebo neskôr.

2. Prémia sa zníži o 25 % za hovädzí dobytok, v ktorého prípade producent nedosiahol včas súlad s ustanoveniami, ktoré sa voči nemu uplatnia na základe nariadenia PVV a ktoré sa týkajú oznámenia do registra identifikácie a evidencie dátumu narodenia, dátumu pohybu do jeho podniku a z jeho podniku, alebo dátumu porážky alebo vývozu do tretej krajiny, ale tento súlad dosiahol do dvadsaťpäť dní nasledujúcich po danej udalosti, pokiaľ predmetná oznamovacia povinnosť vznikla 1. januára 2000 alebo neskôr.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

20 Schonewille 1. februára 2001 podal na ministerstvo na základe Regeling žiadosť o vyplatenie porážkovej prémie za 365 kusov hovädzieho dobytka.

21 Ministerstvo rozhodnutím z 24. júna 2002 oznámilo, že z hovädzieho dobytka, ktorého sa žiadosť o porážkovú prémiu za rok 2001 týkala, spĺňalo úplne alebo čiastočne podmienky udelenia tejto prémie len 260 kusov dobytka.

22 Listom z 23. júla 2002 Schonewille podal proti tomuto rozhodnutiu z 24. júna 2002 sťažnosť. Ministerstvo prijalo 19. augusta 2002 opravné rozhodnutie, v ktorom uviedlo, že na ďalších 15 kusov hovädzieho dobytka sa vzťahuje plná výška uvedenej prémie a zastávalo názor, že jedno ďalšie zviera nespĺňa celkom podmienky na jej získanie.

23 Vzhľadom na to, že po viacerých výmenách korešpondencie medzi účastníkmi konania vo veci samej Schonewille trval na svojej sťažnosti, ministerstvo 19. júna 2003 prijalo nové rozhodnutie. Rozhodlo ním, že sťažnosť je neprípustná v rozsahu, v akom sa týka porážkovej prémie za dodatočných 15 zvierat, ktoré boli napokon uznané za zodpovedajúce podmienkam pre udelenie prémie, a že v zostávajúcej časti je sťažnosť nedôvodná.

24 Ministerstvo okrem toho v tomto rozhodnutí na jednej strane zamietlo v celom rozsahu žiadosť o prémiu v prípade jedného kusu hovädzieho dobytka z dôvodu, že oznámenie do registra identifikácie a evidencie nebolo uskutočnené v lehote stanovenej v článku 4.9 ods. 1 Regeling. Na druhej strane znížilo na základe ustanovení článku 4.9 ods. 2 Regeling prémiu požadovanú pre jednu skupinu hovädzieho dobytka o 25 %.

25 Schonewille podal 30. júla 2003 na College van Beroep voor het bedrijfsleven žalobu proti tomuto rozhodnutiu z 19. júna 2003.

26 V konaní vo veci samej Schonewille tvrdí, že ministerstvo zastávalo nesprávny názor, že oneskorené oznámenie do registra identifikácie a evidencie dátumu pohybu jedného kusu hovädzieho dobytka do určitého podniku môže odôvodniť odmietnutie alebo zníženie porážkovej prémie. Podľa Schonewille sa má spôsobilosť hovädzieho dobytka pre poskytnutie porážkovej prémie posudzovať výlučne na základe článku 21 nariadenia č. 1254/1999. Vzhľadom na to, že tento článok vyžaduje len, aby bolo zviera identifikované a zaregistrované v súlade s nariadením č. 1760/2000, Schonewille zastáva názor, že ministerstvo nemôže v rámci identifikácie a registrácie

hovädzieho dobytka ukladať dodatočné podmienky pre uvedenú spôsobilosť, ako sú tie, ktoré sa týkajú dátumu oznámenia do uvedeného registra a sú uvedené v článku 4.9 Regeling.

27 Podľa vnútroštátneho súdu je v danom prípade hlavnou otázkou, či so zreteľom na zistené nezrovnalosti v oznámeniach dátumov príchodu hovädzieho dobytka do podniku podaných Schonewille správcovi registra identifikácie a evidencie, ministerstvo bolo oprávnené úplne alebo čiastočne vylúčiť nárok na porážkovú prémiu na základe nariadenia č. 1254/1999.

28 Za týchto podmienok College van Beroep voor het bedrijfsleven rozhodol konanie prerušiť a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 21 nariadenia (ES) č. 1254/1999 vykladať v tom zmysle, že akákoľvek nezrovnalosť pri uplatňovaní nariadenia (ES) č. 1760/2000 vo vzťahu k určitému zvieraťu vedie k úplnému vylúčeniu porážkovej prémie za toto zviera?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, je článok 21 nariadenia (ES) č. 1254/1999 záväzný najmä so zreteľom na dôsledky, ktoré z neho vyplývajú?

3. Sú články 44 a 45 nariadenia (ES) č. 2419/2001 použiteľné v prípade nezrovnalostí pri uplatňovaní nariadenia (ES) č. 1760/2000?

4. V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku, spôsobuje správne použitie článku 45 nariadenia (ES) č. 2419/2001 v spojení s článkom 44 to, že sa vylúčenie poskytnutia porážkovej prémie z dôvodu nedbanlivosti pri oznamovaní údajov správcovi počítačovej databázy neuplatní, ak sú odovzdané údaje z vecného hľadiska celkom správne, ako v danom prípade údaje o pohybe (a boli správne už od začiatku, a preto nemuseli byť opravované)? Pokiaľ toto neplatí pre každú nedbanlivosť, platí to v prípade, o aký ide v predmetnej veci, keď nedbanlivosť spočívala v oneskorenom odovzdaní údajov (o niekoľko dní alebo týždňov), pričom porážka bola vykonaná podstatne neskôr?

5. Má sa článok 11 nariadenia (ES) č. 3887/92 a/alebo článok 22 nariadenia (ES) č. 1760/2000 a/alebo článok 47 ods. 2 nariadenia (ES) č. 2419/2001 vykladať tak, že členský štát je oprávnený vylúčiť alebo znížiť nárok na porážkovú prémiu, upravený právom Spoločenstva prostredníctvom vnútroštátnej sankcie, ktorá má zabezpečiť dodržiavanie tohto nariadenia?

6. V prípade úplne alebo čiastočne kladnej odpovede na piatu otázku, použijú sa analogickým spôsobom výnimky zo zníženia a vylúčenia v Spoločenstve, upravené právom Spoločenstva, najmä články 44 a 45 nariadenia (ES) č. 2419/2001, pre vnútroštátne zníženia a vylúčenia?

7. V prípade kladnej odpovede na šiestu otázku, spôsobuje analogicky potom správne použitie článku 45 nariadenia (ES) č. 2419/2001 v spojení s článkom 44 to, že sa vylúčenie poskytnutia porážkovej prémie pre nezrovnalosti v súvislosti s oznámením údajov do počítačovej databázy, najmä pokiaľ ide o oneskorené odovzdanie týchto údajov, neuplatní, ak sú odovzdané údaje uvedené v registri z vecného hľadiska celom správne, ako v predmetnom prípade dátum pohybu?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

29 Vnútroštátny súd sa svojou prvou otázkou v podstate pýta, či sa má článok 21 nariadenia č. 1254/1999 vykladať tak, že nedodržanie lehoty na oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do podniku a z podniku do počítačovej databázy, ktorú upravuje článok 7 ods. 1 druhá zarážka nariadenia č. 1760/2000, spôsobuje vylúčenie poskytnutia porážkovej prémie za toto zviera.

30 Podľa ustálenej judikatúry je potrebné pri výklade ustanovení práva Spoločenstva zohľadniť nielen ich znenie, ale aj kontext a ciele, ktoré sledujú právne predpisy, ktorých sú súčasťou (pozri najmä rozsudky z 13. novembra 2003, Granarolo, C-294/01, Zb. s. I-13429, bod 34, a zo 7. decembra 2006, SGAE, C-306/05, Zb. s. I-11519, bod 34).

31 Podľa článku 21 nariadenia č. 1254/1999 na to, aby mohol za určité zviera vzniknúť nárok na porážkovú prémiu, „je potrebné ho identifikovať a zaregistrovať podľa nariadenia [č. 1760/2000]“.

32 Zo znenia uvedeného článku jasne vyplýva, že, ako to uvádza odôvodnenie č. 18 nariadenia č. 1254/1999, poskytovanie porážkových prémií je podmienené tým, že chovatelia dotknutých zvierat dodržiavajú príslušné pravidlá Spoločenstva pre identifikáciu a registráciu hovädzieho dobytka.

33 Okrem toho treba pripomenúť, že odôvodnenie č. 28 nariadenia č. 2419/2001 výslovne uvádza, že „náležitá identifikácia a registrácia hovädzieho dobytka je podmienkou vhodnosti [podmienkou pre poskytnutie porážkovej prémie — *neoficiálny preklad*] podľa článku 21 nariadenia… č. 1254/1999“.

34 Odôvodnenie č. 8 nariadenia č. 1760/2000 tiež uvádza, že „zvieratá určené pre vnútorný trh v rámci spoločenstva musia byť identifikované v súlade s požiadavkami pravidiel spoločenstva a registrované takým spôsobom, že možno zistiť pôvodný podnik alebo podnik v dočasnej držbe alebo prechodnú držbu, centrum alebo organizáciu, a že pred 1. januárom 1993 je potrebné tieto systémy identifikácie a registrácie rozšíriť na pohyb zvierat v rámci územia každého členského štátu“.

35 V tejto súvislosti, pokiaľ ide konkrétne o registráciu hovädzieho dobytka, článok 7 ods. 1 druhá zarážka nariadenia č. 1760/2000 stanovuje, že každý chovateľ zvierat „… oznamuje príslušnému orgánu všetky pohyby do podniku a z podniku a všetky narodenia a úmrtia, spolu s dátumami týchto udalostí, v lehote stanovenej členským štátom od troch do siedmich dní od výskytu udalosti. Avšak, na žiadosť členského štátu a v súlade s postupom uvedeným v článku 23 ods. 2, môže Komisia stanoviť okolnosti, za ktorých môžu členské štáty predĺžiť maximálnu lehotu a stanoviť osobitné pravidlá, ktoré sa uplatňujú na pohyb hovädzieho dobytka, keď sa vypúšťa na letnú pastvu v rozdielnych horských oblastiach“.

36 Treba uviesť, že toto ustanovenie má kogentný charakter a podrobne opisuje rozsah oznamovacej povinnosti, ktorú majú chovatelia zvierat, a presne definuje lehotu, v ktorej musia títo chovatelia uvedenú povinnosť splniť.

37 Rovnako treba zdôrazniť, že uvedené ustanovenie na konci presne stanovuje spôsob, akým je možné uvedenú lehotu predĺžiť. Presné uvedenie tohto spôsobu by pritom bolo zbavené potrebného účinku, ak by chovatelia zvierat nemuseli túto lehotu dodržať.

38 Z toho vyplýva, že toto ustanovenie sa má vykladať v tom zmysle, že každý chovateľ zvierat ma povinnosť dodržať lehotu, keď oznamuje do počítačovej databázy pohyb hovädzieho dobytka do svojho podniku a zo svojho podniku.

39 Taký výklad zodpovedá okrem toho zneniu, ktoré je výslovne uvedené v článku 9 nariadenia Komisie (ES) č. 911/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokiaľ ide o ušné značky, zdravotné preukazy zvierat a registre zvierat (Ú. v. ES L 163, s. 65; Mim. vyd. 03/046, s. 242), podľa ktorého chovateľ zvierat musí urobiť uvedené oznámenie v lehote troch až siedmich dní.

40 Okrem toho je tento istý výklad podporený cieľmi, ktoré sleduje nariadenie č. 1760/2000, ktorými sú, ako to vyplýva z odôvodnení č. 4 až 7 tohto nariadenia, zlepšenie dôvery spotrebiteľov v kvalitu hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, zachovanie vyššej úrovne ochrany zdravia verejnosti a posilnenie trvalej stability trhu s hovädzím mäsom.

41 Na účely dosiahnutia týchto cieľov je nevyhnutné, aby bol systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka účinný a úplne spoľahlivý tak, aby bolo najmä príslušným orgánom umožnené rýchlo v prípade infekcie kedykoľvek zistiť pôvod zvieraťa a prijať ihneď nevyhnutné opatrenia na zamedzenie ohrozenia verejného zdravia. Nemôže však to tak byť, pokiaľ chovateľ zvierat neoznámi do počítačovej databázy pohyb svojho hovädzieho dobytka v lehote stanovenej v článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia č. 1760/2000.

42 Navyše treba konštatovať, že oznamovacej povinnosti v lehote stanovenej uvedeným článkom sa netýka, okrem ním pripúšťanej výnimky, žiadna ďalšia výnimka výslovne upravená ustanoveniami Spoločenstva, a najmä ustanoveniami nariadenia č. 1254/1999, ktoré podmieňujú poskytnutie porážkovej prémie dodržaním pravidiel Spoločenstva, ktoré sa vzťahujú na identifikáciu a registráciu hovädzieho dobytka, čo sú pravidlá, ktorých neoddeliteľnou súčasťou je článok 7 ods. 1 druhá zarážka nariadenia č. 1760/2000.

43 So zreteľom na predchádzajúce úvahy je opodstatnené odpovedať na prvú otázku, že článok 21 nariadenia č. 1254/1999 sa má vykladať tak, že nedodržanie lehoty na oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do podniku a z podniku do počítačovej databázy, ktorú upravuje článok 7 ods. 1 druhá zarážka nariadenia č. 1760/2000, má za následok nespôsobilosť uvedeného hovädzieho dobytka na priznanie porážkovej prémie, a teda vedie k vylúčeniu jej poskytnutia za toto zviera.

O druhej otázke

44 Vnútroštátny súd sa svojou druhou otázkou v podstate pýta, či účinky článku 21 nariadenia č. 1254/1999, ako sú opísané v odpovedi na prvú otázku, nie sú neprimerané do tej miery, že môžu spôsobiť neplatnosť uvedeného ustanovenia.

45 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zásada proporcionality, ktorá patrí medzi všeobecné zásady práva Spoločenstva, vyžaduje, aby akty orgánov Spoločenstva neprekračovali hranice toho, čo je vhodné a nevyhnutné na dosiahnutie legitímnych cieľov, ktoré daná právna úprava sleduje, čím sa myslí, že keď sa ponúka výber z niekoľkých vhodných opatrení, je potrebné zvoliť to, ktoré je najmenej obmedzujúce, a že spôsobené nevýhody nemôžu byť neprimerané vo vzťahu k sledovanému cieľu (pozri najmä rozsudky z 5. októbra 1994, Crispoltoni a i., C-133/93, C-300/93 a C-362/93, Zb. s. I-4863, bod 41, ako aj z 5. mája 1998, National Farmers' Union a i., C-157/96, Zb. s. I-2211, bod 60).

46 Čo sa týka súdneho preskúmania vyššie uvedených podmienok, má zákonodarca v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky diskrečnú právomoc zodpovedajúcu politickej zodpovednosti, ktorá pre neho vyplýva z článkov 34 ES až 37 ES. V dôsledku toho môže byť zákonnosť opatrenia prijatého v tejto oblasti dotknutá len tým, že je toto opatrenie zjavne nevhodné vzhľadom na cieľ, ktorý orgán sleduje (pozri rozsudky Crispoltoni a i., už citovaný, bod 42, ako aj National Farmers' Union a i., už citovaný, bod 61).

47 V tejto súvislosti treba okrem toho upresniť, že pokiaľ zákonodarca Spoločenstva stanoví podmienky spôsobilosti pre poskytnutie pomoci, vylúčenie spôsobené nedodržaním jednej z týchto podmienok nie je sankciou, ale obyčajným následkom

nedodržania zákonom stanovených podmienok (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. novembra 2004, Toeters a Verberk, C-171/03, Zb. s. I-10945, bod 47).

48 Článok 21 nariadenia č. 1254/1999 podmieňuje poskytnutie porážkovej prémie dodržovaním pravidiel Spoločenstva, uplatniteľných na identifikáciu a registráciu hovädzieho dobytka, uvedených v ustanoveniach nariadenia č. 1760/2000. V rámci nich článok 7 ods. 1 druhá zarážka vyžaduje dodržanie lehoty na oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do podniku a z podniku do počítačovej databázy. Z toho vyplýva, že nedodržanie tejto lehoty vedie k vylúčeniu poskytnutia porážkovej prémie za dotknutý hovädzí dobytok, pričom toto vylúčenie predstavuje obyčajný následok nedodržania jednej z podmienok spôsobilosti pre poskytnutie uvedenej prémie.

49 Ako vyplýva z bodov 40 a 41 tohto rozsudku, povinnosť dodržať lehotu na oznámenie stanovenú článkom 7 ods. 1 druhou zarážkou nariadenia č. 1760/2000 je zvlášť dôležitá v rámci pravidiel Spoločenstva uplatniteľných na identifikáciu a registráciu hovädzieho dobytka.

50 Táto povinnosť, ktorá umožňuje príslušným orgánom rýchlo zistiť pôvod zvieraťa v prípade infekcie a prijať ihneď nevyhnutné opatrenia na zamedzenie ohrozenia verejného zdravia, patrí totiž medzi ciele systému identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka vyjadrené v uvedených bodoch a je najmä súčasťou cieľa, ktorého účelom je zabezpečiť účinnú zistiteľnosť pôvodu týchto zvierat v reálnom čase, ktorá je z dôvodov verejného zdravia zásadnou. Z toho vyplýva, že túto povinnosť nemožno považovať za zjavne neprimerané opatrenie vo vzťahu k uvedeným cieľom.

51 Okrem toho treba uviesť, že vylúčenie poskytnutia porážkovej prémie v prípade nedodržania lehoty na oznámenie do počítačovej databázy sa týka len hovädzieho dobytka, pri ktorom nebola dodržaná registračná povinnosť stanovená v článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia č. 1760/2000.

52 Na druhú otázku treba preto odpovedať tak, že jej preskúmanie neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla mať z pohľadu zásady proporcionality vplyv na platnosť článku 21 nariadenia č. 1254/1999 v rozsahu, v akom má za následok nespôsobilosť hovädzieho dobytka, v ktorého prípade nebola dodržaná lehota na oznámenie stanovená článkom 7 ods. 1 druhou zarážkou nariadenia č. 1760/2000, na priznanie porážkovej prémie, a teda vedie k vylúčeniu jej poskytnutia za toto zviera.

O tretej a štvrtej otázke

53 Vnútroštátny súd sa svojou treťou a štvrtou otázkou, ktoré treba skúmať spoločne, v podstate pýta, či sa články 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001 uplatňujú na vylúčenie poskytnutia porážkovej prémie za hovädzí dobytok, v ktorého prípade údaje týkajúce sa jeho pohybu do podniku a z podniku neboli oznámené do počítačovej databázy v lehote stanovenej v článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia č. 1760/2000, pokiaľ sú tieto údaje, ktoré neboli nahlásené do uvedenej databázy včas, správne.

54 Na úvod treba upresniť, že, ako uviedol generálny advokát v bode 67 svojich návrhov, nariadenie č. 2419/2001 nie je v podstate uplatniteľné na skutkový stav v konaní vo veci samej, keďže ten spadá do časovej pôsobnosti nariadenia č. 3887/92.

55 Súdny dvor však vo svojom rozsudku z 1. júla 2004, Gerken (C-295/02, Zb. s. I-6369, bod 61) rozhodol, že článok 2 ods. 2 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340) sa má vykladať tak, že v prípade žiadosti o pomoc na „zvieratá“, ktorá patrí do časovej pôsobnosti nariadenia č. 3887/92 a ktorá obsahuje nezrovnalosti, ktoré možno sankcionovať podľa článku 10 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia, teraz článku 10b ods. 2 prvého a druhého pododseku po zmenách v dôsledku nariadenia Komisie (ES) č. 2801/1999 z 21. decembra 1999 (Ú. v. ES L 340, s. 29), sú príslušné orgány povinné retroaktívne uplatniť ustanovenia článku 44 nariadenia č. 2419/2001 z dôvodu, že tieto ustanovenia sú pre predmetné konanie miernejšie (pozri tiež rozsudok z 8. marca 2007, Campina, C-45/06, Zb. s. I-2089, body 32 a 33).

56 Z toho vyplýva, že výnimky stanovené v článkoch 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001 sa retroaktívne uplatňujú na sankcie ukladané v súvislosti so žiadosťami o pomoc spadajúcimi do časovej pôsobnosti nariadenia č. 3887/92, keďže uplatnenie uvedených článkov vedie k miernejším sankciám, než sú sankcie uplatniteľné na základe posledného uvedeného nariadenia, ktoré také výnimky nestanovuje.

57 Pokiaľ ide o vecnú pôsobnosť článkov 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001, treba uviesť, že odsek 1 článku 44 obmedzuje použitie výnimiek upravených v uvedených článkoch na zníženia a vylúčenia uvedené v ustanoveniach hlavy IV toho istého nariadenia. Z toho vyplýva, že so zreteľom na závery z už citovaného rozsudku Gerken sa uvedené výnimky môžu v rámci nariadenia č. 3887/92 týkať len sankcií, ako sú sankcie uvedené v článku 10b. Cieľom tohto článku, ktorý upravuje sankcie spočívajúce v znížení a vylúčení celkovej výšky farmárom nárokovateľnej pomoci, je, ako upresnil generálny advokát v bode 70 svojich návrhov, finančne penalizovať farmára z dôvodu zistenej odchýlky medzi deklarovaným počtom zvierat v žiadosti o pomoc a zisteným počtom nespôsobilých zvierat.

58 Ako pritom vyplýva z bodu 48 tohto rozsudku, vylúčenie poskytnutia porážkovej prémie za hovädzí dobytok, v ktorého prípade údaje týkajúce sa jeho pohybu do podniku a z podniku neboli oznámené do počítačovej databázy v lehote stanovenej v článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia č. 1760/2000, nepredstavuje sankciu, ale následok nedodržania podmienok spôsobilosti pre poskytnutie uvedenej prémie.

59 V dôsledku toho sa nemôžu výnimky stanovené v článkoch 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001 týkať takého vylúčenia spôsobom, že hovädzí dobytok, v ktorého prípade neboli splnené podmienky pre poskytnutie porážkovej prémie, bude pre uvedenú prémiu spôsobilý.

60 So zreteľom na predchádzajúce úvahy je opodstatnené odpovedať na tretiu a štvrtú otázku, že články 44 a 45 nariadenia č. 2419/2001 sa neuplatnia na vylúčenie poskytnutia porážkovej prémie za hovädzí dobytok, v ktorého prípade údaje týkajúce sa jeho pohybu do podniku a z podniku neboli oznámené do počítačovej databázy v lehote stanovenej v článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia č. 1760/2000, tak, aby to malo za následok, že uvedený hovädzí dobytok bude spôsobilý pre porážkovú prémiu, a to ani vtedy, ak sú tieto údaje, ktoré neboli nahlásené do uvedenej databázy včas, správne.

O piatej otázke

61 Svojou piatou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 11 nariadenia č. 3887/92 a/alebo článok 22 nariadenia č. 1760/2000 a/alebo článok 47 ods. 2 nariadenia č. 2419/2001 má vykladať tak, že členský štát môže znížiť alebo vylúčiť nárok na

porážkovú prémiu, upravený právom Spoločenstva prostredníctvom vnútroštátnej sankcie, ktorá má zabezpečiť dodržiavanie tohto nariadenia.

62 Na úvod treba upresniť, že ako vyplýva z bodov 54 a 55 tohto rozsudku, vzhľadom na to, že nariadenie č. 2419/2001 nie je v zásade uplatniteľné na skutkový stav v konaní vo veci samej a závery vyvodené v už citovanom rozsudku Gerken, pripúšťajú, aby za predmetné konanie boli retroaktívne uložené sankcie upravené týmto nariadením len pokiaľ sú miernejšie, článok 47 ods. 2 uvedeného nariadenia, ktorý zavádza možnosť kumulácie vnútroštátnych sankcií a sankcií Spoločenstva, nemožno použiť retroaktívne, a teda ho nemožno použiť v konaní vo veci samej.

63 Ďalej treba uviesť, že cieľom nariadenia č. 3887/92 je v súlade s jeho siedmym a deviatym odôvodnením účinným spôsobom kontrolovať dodržiavanie ustanovení z oblasti pomocí poskytovaných Spoločenstvom a stanoviť pravidlá, ktoré majú účinne predchádzať porušovaniu predpisov a podvodom a sankcionovať ich (pozri rozsudky zo 16. mája 2002, Schilling a Nehring, C-63/00, Zb. s. I-4483, bod 25, ako aj Gerken, už citovaný, bod 41).

64 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o žiadosti o porážkovú prémiu za hovädzí dobytok, uvedené nariadenie presne stanovuje sankcie spočívajúce v zníženiach a vylúčeniach celkovej výšky pomoci Spoločenstva, ktoré sa uplatňujú v prípade nezrovnalostí. Zavádza tak systém spoločných pravidiel s cieľom chrániť finančné záujmy Európskeho spoločenstva.

65 Z toho vyplýva, že členské štáty nemôžu stanoviť vnútroštátne sankcie, ktoré spočívajú v zníženiach a vylúčeniach celkovej výšky pomoci Spoločenstva nárokovateľnej

farmárom, ktorý si podal žiadosť o porážkovú prémiu, keďže sankcie takej povahy sú už podrobne uvedené v nariadení č. 3887/92.

66 Taký výklad okrem toho zodpovedá výslovnému zneniu článku 51 nariadenia č. 2419/2001 a článku 75 nariadenia Komisie (ES) č. 796/2004 z 21. apríla 2004, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá na uplatňovanie krížového plnenia, modulácie a integrovaného správneho a kontrolného systému uvedeného v nariadení Rady (ES) č. 1782/2003, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá pre režimy priamej podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov (Ú. v. ES L 141, s. 18; Mim. vyd. 03/044, s. 243), ktoré nahradilo nariadenia č. 3887/92 a č. 2419/2001, podľa ktorého môžu členské štáty stanoviť primerané vnútroštátne sankcie proti producentom alebo iným účastníkom trhu, ktorí sa zúčastňujú procesu udeľovania pomocí, len v prípadoch, keď príslušné zníženia alebo vylúčenia tieto nariadenia nestanovujú.

67 Napokon treba poznamenať, že tento výklad nie je v rozpore s článkom 11 nariadenia č. 3887/92 a/alebo s článkom 22 nariadenia č. 1760/2000, keďže nebráni členským štátom prijať vnútroštátne sankcie inej povahy než sankcie spočívajúce v zníženiach a vylúčeniach stanovených v nariadení č. 3887/92.

68 So zreteľom na predchádzajúce úvahy je opodstatnené odpovedať na piatu otázku, že článok 11 nariadenia č. 3887/92 a/alebo článok 22 nariadenia č. 1760/2000 sa majú vykladať tak, že členský štát nemôže stanoviť vnútroštátne sankcie, ktoré spočívajú v znížení a vylúčení celkovej výšky pomoci Spoločenstva nárokovateľnej farmárom, ktorý si podal žiadosť o porážkovú prémiu, keďže sankcie takej povahy sú už podrobne uvedené v nariadení č. 3887/92.

O šiestej a siedmej otázke

69 Vzhľadom na odpoveď na piatu otázku nie je potrebné odpovedať na šiestu a siedmu otázku.

O trovách

70 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. Článok 21 nariadenia Rady (ES) č. 1254/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a teľacím mäsom sa má vykladať tak, že nedodržanie lehoty na oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do podniku a z podniku do počítačovej databázy, ktorú upravuje článok 7 ods. 1 druhá zarážka nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 zo 17. júla 2000, ktorým sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka, o označovaní hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 820/97, má za následok nespôsobilosť uvedeného hovädzieho dobytka na priznanie porážkovej prémie, a teda vedie k vylúčeniu jej poskytnutia za toto zviera.

2. **Preskúmanie druhej prejudiciálnej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla mať z pohľadu zásady proporcionality vplyv na platnosť článku 21 nariadenia č. 1254/1999 v rozsahu, v akom má za následok nespôsobilosť hovädzieho dobytka, v ktorého prípade nebola dodržaná lehota na oznámenie stanovená článkom 7 ods. 1 druhou zarážkou nariadenia č. 1760/2000, na priznanie porážkovej prémie, a teda vedie k vylúčeniu jej poskytnutia za toto zviera.**

3. **Články 44 a 45 nariadenia Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92 sa neuplatnia na vylúčenie poskytnutia porážkovej prémie za hovädzí dobytok, v ktorého prípade údaje týkajúce sa jeho pohybu do podniku a z podniku neboli oznámené do počítačovej databázy v lehote stanovenej v článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia č. 1760/2000, tak, aby to malo za následok, že uvedený hovädzí dobytok bude spôsobilý pre porážkovú prémiu, a to ani vtedy, ak sú tieto údaje, ktoré neboli nahlásené do uvedenej databázy včas, správne.**

4. **Článok 11 nariadenia Komisie (EHS) č. 3887/92 z 23. decembra 1992 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného systému riadenia a kontroly pre určité programy pomoci Spoločenstva a/alebo článok 22 nariadenia č. 1760/2000 sa majú vykladať tak, že členský štát nemôže stanoviť vnútroštátne sankcie, ktoré spočívajú v znížení a vylúčení celkovej výšky pomoci Spoločenstva nárokovateľnej farmárom, ktorý si podal žiadosť o porážkovú prémiu, keďže sankcie takej povahy sú už podrobne uvedené v nariadení č. 3887/92.**

Podpisy